

عنوان مقاله:

اهمیت خود کنترلی و اخلاق در یادگیری و عملکرد تحصیلی در آموزش

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معلمان برتر و مدارس پیشرو در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سودابه شمسینی غیاثوند - کارشناسی بهداشت، دانشگاه علمی کاربردی تهران، معاون آموزشی مقطع ابتدایی

شیوا فراهانی - کارشناسی گرافیک گرایش تصویر سازی، آموزگار مقطع ابتدایی

زینب عابدی - دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش ریاضی دانشگاه فرهنگیان، دبیر ریاضی مقطع متوسطه اول

فریبا خدایی - کارشناسی مدیریت بازرگانی، دانشگاه پیام نور، آموزگار ابتدایی

خلاصه مقاله:

یکی از مسائل مهم حوزه ی یادگیری آموزشی که پژوهش های فراوانی را به خود معطوف داشته، خودکنترلی و اخلاق در تحصیلی است. خودکنترلی و اخلاق در تحصیلی به ادراک یا تصویر دانش آموز از شایستگی های خود در رابطه با یادگیری آموزشی اشاره می کند که بر پیشرفت تحصیلی اثر می گذارد و همزمان از آن متأثر می شود. یکی از عوامل مهمی که شخص را وامی دارد که به گونه ای موثر عمل نماید و در کارهایش جدیت و پشتکار داشته باشد، خودکنترلی است و بر اساس پژوهش های انجام گرفته مشخص شده که ازدست دادن حس کنترل و ایجاد نارضایتی فردی یکی از جنبه های مشخص عزت نفس پایین است. هدف اساسی پژوهش حاضر مشخص نمودن رابطه بین خودکنترلی با عملکرد تحصیلی در دانش آموزان می باشد. اخلاق به عنوان یک عامل اساسی در تربیت اجتماعی دانش آموزان نقش مهمی در شکل دهی به شخصیت و رفتار آن ها دارد. از سوی دیگر، خودکنترلی به عنوان یک مهارت حیاتی، دانش آموزان را قادر می سازد تا بتوانند بر خود نظارت داشته و تصمیمات صحیحی را انتخاب کنند. اخلاق در آموزش ابتدایی نقشی موثر در شکل دهی به شخصیت افراد آینده دارد. با ارائه مدل های نقل قول اخلاقی و ارتقاء ارزش های اجتماعی، مدارس می توانند از دانش آموزان خود به عنوان شهروندانی با اخلاق قوی و مسئولیت پذیر تربیت کنند. توجه به مسائل اخلاقی در محیط آموزشی می تواند به دانش آموزان کمک کند تا در مواجهه با تحدیدها و تصمیم های دشوار، به عنوان افراد اخلاقی و با توجه به مصلحت عمومی تصمیم بگیرند. خودکنترلی به عنوان توانمندی ای مهم، دانش آموزان را در مواجهه با چالش ها و مسائل زندگی تقویت می کند. این مهارت، آنان را قادر می سازد تا بر خود نظارت داشته و اهداف شخصی و تحصیلی خود را تعیین کنند. در محیط آموزشی، ارتقاء خودکنترلی باعث می شود دانش آموزان به عنوان افراد پرسونالیته و خودمختار، بهترین عملکرد را از خود ارائه دهند. بررسی نقش خودکنترلی و اخلاق در عملکرد آموزشی دانش آموزان ابتدایی نیازمند تحقیقات بیشتری است. با توجه به پیچیدگی این مسائل و تأثیرات گسترده آنها بر رشد و توسعه فردی، تداوم تحقیقات در این زمینه می تواند به بهبود فرآیند آموزش و پرورش و توسعه بهتر برنامه های آموزشی کمک کند. در این مقاله، به بررسی نقش این دو عامل در عملکرد آموزشی دانش آموزان ابتدایی پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

خود کنترلی، اخلاق، عملکرد آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1937824>

